بررسی اثر دما و ضخامت پرههای شبکه لانهزنبوری بر قابلیت ریختهگری و خواص قطعات شبکه ای تولید شده از آلیاژ فولاد St37 به روش ریختهگری دقیق

علی دلبری، مهدی دیواندری، حسین عربی دانشکده مهندسی مواد و متالورژی دانشگاه علم و صنعت ایران

Study the Effect of Temperature and Thickness of Base Network on Casting Capability and Properties of Honeycombs Produce from St37 Steel Alloy via Investment Casting

Ali Delbari, Mehdi Divandari, Hoesein Arabi

School of Metallurgy and Material Engineering, Iran University of Science and Technology

چکیدہ

لانهزنبوریها جزو سازههای سبک به شمار آمده و در صنایع مختلف و بویژه صنعت هوا و فضا کاربرد دارنـد. ویژگی ساختاری این سازهها طوری است که تولید آنها را به روش ریخته گری محدود نموده و فقط روشهایی مانند ریختـه گـری دقیـق و تـوپر و برخی روشهای خاص میتواند برای تولید آنها مورد استفاده قرار گیرد. در این تحقیق تـاثیر دمـا و ضخامت پـرههـای شـبکه لانهزنبوری (شبکه مبنا) تولید شده از آلیاژ فولاد ۲۶۱۶ به روش ریخته گری دقیق مورد بررسی قرار گرفته است. تـاثیر شـرایط ریخته گری بر روی سلامت قطعات مطالعه و دمای مناسب در بین سه دمای مختلف تعیین شـد. بمنظـور محاسبه است. تـاثیر شـرایط نمونههایی به ضخامت ۱۳ میلیمتر از قطعات لانهزنبوری ریخته شده تهیه و تحت آزمایش فشار قرار گرفت. مقاطع شکست نیز تحت بررسی به وسیله میکروسکوپ الکترونی روشی قرار گرفتند. نتایج این پژوهش نشان داد کـه بـا افـزایش خمامت پـرههـای قابلیت پرشدن قالب و استحکام فشاری لانهزنبوری کاهش مییابد. همچنین مشخص گردید که با افـزایش ضخامت پـرههـای شبکه استحکام فشاری تا حد زیادی افزایش مییابد. بررسی سطح شکست مقاطع نشان داد کـه با افـزایش ضخامت پـرههـای شبکه استحکام فشاری تا حد زیادی افزایش مییابد. بررسی سطح شکست مقاطع نشان داد که با افـزایش ضخامت پـرههـای شبکه استحکام فشاری تا حد زیادی افزایش مییابد. بررسی محود شکست مقاطع نشان داد که این نوع لانهزنبوریها به صورت شبکه استحکام فشاری تا حد زیادی افزایش مییابد. برسی سطح شکست مقاطع نشان داد که این نوع لانهزنبوریها به صورت شبکه استحکام فساری تا حد زیادی افزایش مییابد. براسی سطح شکست مقاطع نشان داد که این نوع لانهزنبوریها به صورت شبکه استحکام فساری تا حد زیادی افزایش مییابد. براسی مطح شکست مقاطع نشان داد که این نوع لانهزنبوریها به صورت شبکه استحکام فساری تا حد زیادی افزایش مییابد. میرانی داد که این نوع لانهزنبوری ها مورت شرعه شرعه ترم شبکه استحکام فساری تا محد زیادی افزایش می ایند. بر این دارند.

ABSTRACT

Honeycombs are known as structures which present special and unique properties. They are used in various industries and in particular aerospace industry. The effect of casting temperature and inner wall thickness of honeycombs on fillability and structural integrity of the samples were studied in this research. Various honeycomb samples of 13mm height were prepared and pressed along their diameters. Then the fracture sections were studied by a Scanning Electron Microscope. The results showed that the higher the pouring temperature, the lower were the fillability of the mold and pressure strength of the honeycombs. It is also found that as the inner wall thicknesses of honeycombs increased their pressure strength increased too. Furthermore, the fracture mode in all of the fracture surfaces. **Keywords:** Honeycomb, Investment Casting, inclusion, st37 Steel

مقدمه

لانهزنبوریها جزو سازههای سبک به شمار آمده و در صنایع مختلف و بویژه صنعت هوا و فضا کاربرد دارند. این نوع سازه می تواند از جنس مواد فلزی (آلیاژهای سبک و فولاد) یا مواد غیر فلزی (مقوا، پلیمر و یا بافتهای حاوی شیشه) باشد. لانهزنبوریهای فلزی نسبت به نوع غیر فلزی ارزان تر و مقاوم ترند در حالیکه نوع غیر فلزی آنها نسبت به محیطهای خورنده حساسیت کمتری داشته و جزو عایقهای محرارتی مناسب دستهبندی می شوند. خواصی از قبیل میرا کردن ارتعاشات، ذخیره سازی حرارت و جذب انرژی ضربه ای، از جمله خواص ویژه ای است که این سازه ها با داشتن وزن کم دارا هستند[۳–۱].

این خانواده از مواد عموماً به صورت ساندویچی مورد استفاده قرار می گیرند. سازههای ساندویچی سازهای دارای یک لایه میانی به شکل لانهزنبوری و یا یک هسته فومی دارند که دو طرف آن با صفحه از جنس مناسب پوشانده شده است. سازههای ساندویچی لانهزنبوری با تغییر مواردی نظیر جنس و ترکیب، اندازه سلول، ضخامت دیواره سلول و چگالی لایه لانهزنبوری و همچنین ماده و ضخامت صفحات مورد استفاده در آنها، محدوده ی وسیعی از خواص را ارائه می دهند. در نتیجه می توان از آنها در کاربردهای متعددی استفاده کرد [۶–۴].

لانهزنبوریفلزی به طور متداول با چهار روش زیر تولید می شود[۷-۶]:

۱- چسباندن نوارهای فلزی به هم و بسط آنها
۲- ایجاد چین در فویل
۳- ریخته گری
۴- اکستروژن
۴- اکستروژن
در روش ریخته گری می توان مدل از بین رونده را از جـنس موم و یا پلاستیک تهیه و با استفاده از ریختـه گـری دقیـق، سازه فلزی مورد نظر را تولید نمود [۹–۸].

مواد و روش تحقیق

به منظور بررسی خواص لانـهزنبـوریهـای فـولادی و تـاثیر ضخامت پرههای شبکه در آن، ابتدا چند مدل با ضخامت پره

شبکه ۲، ۳ و ۴ میلیمتر طراحی گردید. یک نمونه از مدل طراحی شده با ضخامت مبنای شبکه ۲ میلیمتر و نقشه مکانیکی آن در شکل ۱ ارائه شده است.

شكل ۱: (الف) مدل سه بعدى و (ب) شماتيك نماى سطح مقطع لانهزنبورى Fig. 1: (a) 3D model and (b) Schematic view of the cross section of honeycomb

در این تحقیق برای ساخت مدل از بین رونده از فوم پلیاستیرنی استفاده شده است. با استفاده از روش برش بوسیله سیم داغ، مدل های مورد نظر با ابعاد ۲، ۳ و ۴ میلیمتر برش داده شده و سپس بر روی یک خوشه قرار داده شدند. به منظور تهیه پوسته سرامیکی، در ۳ مرحله بر مدل فومی دوغاب سرامیکی داده شد. در مرحله اول دوغاب حاوی اتیل سیلیکا به عنوان چسب و سیلیکات کلسیم به عنوان پودر چسب بود. در این مرحله از پودر سیلیس گداخته و خاک زیرکون با اندازه دانه AFS60 استفاده گردید. پس از خشک شدن کامل یوسته، در دو مرحله مجزا دوغاب

سرامیکی ای حاوی اتیل سیلیکا به عنوان چسب و مولایت به عنوان پودر چسب داده شد. در مرحله اول و دوم به ترتیب از مخلوط مولایت با اندازه دانه AFS50 و خاک شاموت سمیرم با اندازه دانه AFS65 و AFS60 به عنوان اندود استفاده گردید. پس از پوشش دهی کامل، ضخامت نهایی پوسته به mm ۴ رسید. به منظور مومزدایی، پوسته سرامیکی به مدت ۴۵ دقیقه در کورهای با دمای ۱۰۵۰ درجه سانتیگراد قرار داده شد. پوسته سرامیکی نهایی در شکل ۲ نشان داده شده است.

شکل۲: پوسته سرامیکی نهایی جهت انجام ریخته گری Fig. 2: Final ceramic shell ready for casting

با توجه به کاربرد سازهای لانهزنبوری فولادی و به منظور داشتن اطلاعات مقایسهای، فولاد St37 برای ذوبریزی انتخاب گردید. ترکیب شیمیایی این فولاد در جدول ۱ ارائه شده است.

به منظور بررسی دمای بارریزی بر روی قابلیت پر شدن و همچنین خواص مکانیکی لانهزنبوری، نمونهها در سه دمای بارریزی ۱۵۸۰، ۱۶۰۰ و ۱۶۲۰ درجه سانتیگراد ریخته گری شدند. با توجه به شکل خاص نمونهها و عدم وجود آزمایش استاندارد برای آنها، نمونههایی مانند شکل ۳ (الف) به منظور بررسی خواص فشاری تهیه گردید. ضخامت این شبکههای لانهزنبوری ۱۳ میلیمتر در نظر گرفته شد.

بمنظور محاسبه استحکام فشاری نمونههای تهیه شده مطابق روش نشان داده شده در شکل (۳ب)، تحت آزمایش

فشار قرار گرفتند. سپس سطوح شکست نمونهها بوسیله میکروسکوپ الکترونی روبشی تحت بررسی و مطالعه قرار گرفت.

جدول۱: میانگین ترکیب شیمیایی فولاد St37 مورد استفاده در این تحقیق

Table1: Chemical composition average of St37 steel which use in this investigation

S	Р	Mn	Si	С	نام عنصر
•/•71	•/•7٣	• /Y)	۳۳/	۰ /۳۰	درصد وزنی
Со	Al	Ni	Mo	Cr	نام عنصر
•/••۵	٠/١٨	٠/٠۴	•/•٢	٠/١٣	درصد وزنی
Fe	Zr	As	В	Sn	نام عنصر
پايە	•/••٣	•/••۵		•/••٧	درصد وزنى
W	V	Ti	Nb	Cu	نام عنصر
•/•1۵	•/••٧	•/••٣	•/••۵	•/•٧	درصد وزنی

(الف)

(ب)

شکل ۳: (الف) نمونه تهیه شده برای آزمایش فشار و (ب) نمونهای لانهزنبوری قرار گرفته تحت آزمایش فشار Fig. 3: (a) Test specimen and (b) specimen under compression test

نتايج

در شکل۴ نمونههایی از قطعات ریختـهگـری شـده در دماهـای بارریزی مختلف نشان داده شـده اسـت. همانگونـه کـه در ایـن شکل مشاهده می شود با افزایش دمای بارریزی نمونههـا دچـار نیامد شدهاند. این عیب در نمونههای ریختهگری شده در دمای

بارریزی ^C ۲۶۰۰ به خوبی مشهود است. بیشترین نیامد در نمونه با ضخامت مبنای شبکه ۲mm بروز پیدا کرده است. درصد پر شدن نمونههای ریختگی بر حسب دمای بارریزی و ضخامت مبنای شبکه در نمودار شکل۵ آورده شده است.

شکل۴: نمونههای ریختگی با ضخامت مبنای شبکه(بر حسب میلیمتر) و دمای بارریزی(بر حسب درجه سانتیگراد) بترتیب (الف) ۲ و ۱۶۰۰، (پ) ۲ و ۱۶۲۰ و (ت) ۴ و ۱۶۲۰

Fig. 4: Various samples prepared at different casting (a) 2mm,1580°C, (b) 2mm, 1600°C, (c) 2mm,1620°C, (d) 4mm, 1620°C

شکل۵: نمودار درصد پرشدن بر حسب ضخامت مبنای شبکه Fig. 5: Filling percent at various base network thicknesses and Pouring temperatures

در شکلهای ۶ و ۲ دادههای بدست آمده از آزمایش فشار نمونههای لانهزنبوری ارائه شده است. در شکل ۶ مشاهده می شود که در هر سه ضخامت مبنای شبکه با افزایش دمای ریخته گری استحکام فشاری کاهش پیدا می کند. بطوریکه در نمونههای با ضخامت مبنای شبکه mm ۲ با افزایش دمای بارریزی از C° ۱۵۸۰ به ۲۵۰ ۱۶۲۰ استحکام فشاری حدود ۱۵٪ کاهش یافته است. از طرفی نیز با توجه به نمودار نشان داده شده در شکل ۷ می توان گفت که بر اثر افزایش ضخامت مبنای شبکه در هر ۳ دمای بارریزی، استحکام فشاری افزایش یافته است. بطوریکه در دمای بارریزی ما ۲۰۵۰ نمونه با افزایش ضخامت مبنای شبکه از ۲۰۰۳ ۲ به ۲۰۰۳ وزن قطعه به میزان ۸٪ و استحکام فشاری آن حدود ۱۹۰۰٪ افزایش پیدا کرده است.

در شکلهای ۸ و ۹ تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی از سطح شکست نمونه با ضخامت مبنای شبکه ۴ میلیمتر و ریخته گری شده در دمای بارریزی ۱۵۸۰ درجه سانتیگراد نشان داده شده است. با توجه به این شکلها میتوان گفت که شکست عمدتا نرم بوده است. البته همانگونه که شکل ۹ نشان میدهد در قسمتهایی از سطح شکست رخ برگهایی مشاهده میشود که مناطق احتمالا غنی از آخالهای ترد سیلیکاتی است که منجر به ایجاد چنین ویژگیهایی شده است. شکل ۸ تعداد زیادی آخال در دیمپلهای سطح شکست را نشان میدهد. تجمع آخالها، در برخی موارد، باعث بوجود آمدن دیمپلهای بزرگتر شده است. در شکل ۱۰ آنالیز نمونهای از آخالهای موجود در سطح شکست آورده شده است. این آنالیز ماهیت سولفیدی این آخال را نشان

- شکل ۶: نمودار استحکام فشاری نمونههای لانهزنبوری برای ضخامتهای مختلف مبنای شبکه بر حسب دمای بارریزی
- Fig. 6: Compression strength of casting at various pouring temperatures and base network thicknesses

شکل ۷: نمودار استحکام فشاری نمونههای ریخته گری شده برای ضخامتهای مختلف مبنای شبکه بر حسب دمای بارریزی

Fig. 7: Compression strength of casting at various base network thicknesses and pouring temperatures

(الف)

(ب)

شکل ۸: سطح شکست نمونه با ضخامت مبنای شبکه ۴ mm و ریخته گری شده در دمای بارریزی $^\circ$ ۲۵۸۰ $^\circ$ C (with Fig. 8: Fracture surface of sample cast in 1580 $^\circ$ C (with 4mm thickness)

این آخالها شکلی کاملا کروی دارند. با توجه با آنالیز اکسید آلومینیم است.

شکل۱۱ نمونهای از یک آخال اکسیدی را نشان میدهد. نشان داده شده می توان دریافت که جنس این آخال

شکل۹: سطح شکست نمونه با ضخامت مبنای شبکه mm و ریخته گری شده در دمای بارریزی C° ۱۵۸۰ Fig. 9: Fracture surface of sample cast in 1580 °C (with 3mm thickness)

شکل ۱۰: (الف)سطح شکست نمونه با ضخامت مبنای شبکه mm ۴ و دمای بارریزی°C ۱۵۸۰ و (ب) آنالیز EDAX از آخال نشان داده شده Fig. 10: (a) Fracture surface of sample cast in 1580 °C (with 4mm thickness), (b) EDAX analysis of shown inclusion

شکل ۱۱: (الف) سطح شکست نمونه با ضخامت مبنای شبکه ظ mm ۴ و دمای بارریزی ۲۰°۱۶۲ و (ب) آنالیز EDAX از آخال نشان داده شده Fig. 11: (a) Fracture surface of sample cast in 1620 °C (with 4mm thickness), (b) EDAX analysis of shown inclusion

در شکل ۱۲ آخالهای نسبتا درشتی دیده میشوند که با توجه به آنالیز EDAX آنها میتوان گفت که این آخالها از جنس اکسید سیلیسیم هستند.

Fig. 12: (a) Metallographic image of sample cast in 1580 °C (with 4mm thickness), (b) EDAX analysis of shown inclusion

بحث:

قابلیت پر شدن قالب

همانطور که عنوان شد با توجه به نمودار نشان داده شده در شکل ۵ مشاهده می شود که با افزایش دمای بارریزی قابلیت پرشدن نمونه های ریختگی کاهش می یابد. این کاهش در نمونه های با قطر مبنای شبکه mm ۲ و ریخته گری شده در دمای بارریزی C^o ۱۶۲۰ به خوبی مشهود است. این در حالیست که انتظار می رود با افزایش دمای بارریزی سیالیت افزایش پیدا کرده و قابلیت پر شدن قالب افزایش یابد. با توجه به واقعیات علمی [۱۱–۱۰] یک از عواملی که می تواند سیالیت فولاد را تا این حد کاهش دهد، کاهش محتوای

سیلیسم مذاب است. شکل ۱۳ ایـن وابسـتگی را بـه خـوبی نشان می دهد.

(۱۰-۱۱) شکل ۱۳: تاثیر محتوای سیلیسیم مذاب بر روی سیالیت (۱۰-۱۱) Fig. 13: Effect of Si content of molten metal on fluidity

با افزایش دمای بارریزی واکنش سیلیسم با اکسیژن موجود در مذاب افزایش مییابد. این افزایش از طرفی محتوای سیلیسم مذاب را کاهش میدهد و از طرف دیگر کسر حجمی آخالهای سیلیکاتی را افزایش میدهد. این دو مطلب باعث میشود تا خواص مکانیکی لانهزنبوری کاهش یابد. نمونهای از آخالهای سیلیکاتی در شکل ۱۵ نشان داده شده است.

مورفولوژی سولفید منگنز

همانطور که در شکلهای ۸ و ۱۱ مشاهده می گردد، اکثر آخالهای موجود در نمونههای ریختگی از جنس سولفید منگنز هستند. اندازه این آخالها از حدود μm ۲ تا μm متغیر است. شکل این آخالها به میزان اکسیژنزداهای قوی مورد استفاده بستگی دارد. سولفید منگنز بوجود آمده در فولاد بر اساس گزارشات منتشر شده، میتواند ۳ نوع مورفولوژی داشته باشد[۱۳–۱۲]:

- ۱- نوع اول به شکل کروی
- ۲- نوع دوم به شکل زنجیرهای یا لایهای
  - ۳- نوع سوم به شکل گوشهدار

در فولادهای با کربن متوسط چنانچه مقدار کافی آلومینیم به مذاب اضافه گردد بطوریکه مقداری از آن در مذاب باقی بماند، در صورتی که باقیمانده کمتر از ۰/۰۰۴ درصد وزنی باشد، در این حالت شکل ناخالصی سولفیدی از نوع اول

یافته است. با توجه به مطالب گفته شده در بخش مشخصات ذوب، می توان مهمترین دلیل برای کاهش خواص مکانیکی بر اثر افزایش دما را افزایش کسر حجمی آخالها دانست. در بین این ناخالصیها، آخالهای سولفید منگنز و آخالهای سیلیکاتی مهمترین نقش را دارا هستند. زیرا بنظر می رسد تجمع آخالهای سولفیدی و همچنین وجود آخالهای سیلیکاتی باعث شدهاند که بخشی از مناطق سطح شکست بصورت ترد بشکنند (شکل۹).

در شکلهای ۸ تا ۱۱ تصاویر مربوط به نحوه بروز شکست در نمونهها آورده شده است. در این اشکال میتوان بخوبی مشاهده نمود که الگوی کاملا مشخصی را نمیتوان برای شکست نمونهها تعریف کرد. این پدیده را میتوان به ناهمسانگردی خواص در اکثر قطعات تولیدی به روش ریخته گری مربوط دانست. شکل۱۵ شماتیک نحوه بروز ترک در بازوهای لانهزنبوری را نشان میدهد.

شکل۱۵: شماتیک نحوه بروز ترک در بازوهای لانهزنبوری Fig. 15: schematic of cracking mode in honeycomb arms

یکی از مهمترین نقشهایی که منگنز در فولادهای ساده کربنی ایفا می کند ترکیب شدن با گوگرد محلول در مذاب است. در غیر این صورت گوگرد با آهن، ترکیب سولفید آهن را بوجود میآورد. سولفید آهن با مذاب یک سیستم افزودن منگنز موجب می گردد که ترکیب سولفید منگنز تشکیل شده و این ترکیب به صورت آخال در درون دانهها قرار گیرد. این امر باعث شده است که در عمل تجمع این آخالهای نسبتا نرم شکست بصورت کلیواژ گسترش یابد. خواهد بود. چنانچه مقدار آلومینیم باقیمانده در محدوده خواهد بود و در صورتیکه مقدار باقیمانده از ۲۰۱۵ تجاوز خواهد بود و در صورتیکه مقدار باقیمانده از ۲۰۱۵ تجاوز کند، شکل ناخالصی سولفیدی از نوع سوم خواهد بود[۱۲]. این مقادیر بحرانی بر حسب مقدار کربن، سیلیسیم و منگنز موجود در فولاد تغییر میکند که این ارتباط در شکل۱۹ قابل مشاهده است. در این تحقیق با توجه به مقدار آلومینیم ماقیمانده در مذاب (۲۱۸۰ درصد وزنی)، مورفولوژی سولفید منگنز در نمونهها از نوع گوشهدار است. گوشهدار بودن آخالها خود میتواند تا حدودی بر روی خواص مکانیکی فولاد تاثیر گذار باشد. این درحالیست که چنانچه با کنترل ذوب، شرایط به گونهای ایجاد شود که سولفید منگنز نوع اول بوجود آید، خواص مکانیکی افزایش خواهد یافت.

Fig. 14: Schematic diagram showing sulphide formation in various Al & C content of carbon steel

نوع شکست

با توجه به نمودار نشان داده شده در شکل ۶ می توان دریافت که در هر سه قطر مبنای شبکه با افزایش دمای بارریزی استحکام فشاری نمونههای ریختگی کاهش یافته است. دلیل این امر را می توان در میزان عیوب نمونهها جستجو کرد. به عبارت دیگر با افزایش دما، عیوب قطعات ریختگی افزایش

میآیند اما سختی آنها از زمینه فریتی بیشتر است. از طرفی آخالهای اکسیدی نیز آخالهای سختی محسوب میشوند. این آخالها (اکسیدی و سولفیدی) موجب میشوند فصل مشترک آنها موقعی که تحت تنش قرار میگیرند از زمینه جدا شده و در محل جهت اعمال تنش، حفرههای پلاستیکی ایجاد گردد. این پدیده باعث شکست نرم میشود[۱۴–۱۳]. شکل ۱۶ تصویر شماتیک مراحل تشکیل شکست نرم را نشان می دهد.

شکل ۱۶: تصویر شماتیک مراحل مکانیزم شکست نرم Fig. 16: Schematic view of ductile fracture mechanism

لازم به ذکر است که با افزایش تغییر شکل پلاستیک و با بزرگ شدن حفرهها به اندازه کافی، نمونه از نظر مکانیکی در یک وضعیت ناپایدار قرار می گیرد و با به هم پیوستن این حفرهها ماده دچار شکست می گردد [۱۴].

مراجع :

1. M. He, W. Hu, "A Study on Composite Honeycomb Sandwich Panel Structure", Materials and Design 29, 2008, 709-713

نتيجه گيري:

۱- با افزایش دمای بارریزی فولاد St37 کسر حجمی

۲- افزایش دمای باریزی واکنش بین مذاب و قالب را

۳- کاهش سیلیسیم و منگنز محلول در مذاب سیالیت

۴- با افزایش ضخامت مبنای شبکه استحکام فشاری

۵- با افزایش دمای بارریزی استحکام فشاری لانهزنبوری

۶- اکثر آخالهای موجود در لانهزنبوری ریختگی از جـنس
 فولاد St37 از جنس سولفیدمنگنز بوده و منشاء داخلی

۷- مکانیزم غالب در شکست لانهزنبوریهای لانهزنبوری

به وسیله آخالها کنترل می گردد.

ریختگی از جنس فولاد St37 از نوع شکست نرم بوده و

آخالها در پرههای لانهزنبوری افزایش می یابد.

افزایش داده و گاز بیشتری تولید می کند.

مذاب را کاهش چشمگیری میدهد.

کاهش مییابد.

دارند.

لانهزنيوري تا حد زيادي افزايش مي يابد.

- 2. R.K. Oruganti, A.K. Ghosh, "Fabrication of Nickel Honeycombs", Acta Materialia 55, 2007, 6074-6083
- 3. D. Gay, S. V. Hoa, Stephen W. Tsai, "Composite Materials Design and Applications", 2003, CRC Press
- 4. C. C. Foo, G. B. Chai, Leong Keey Seah, "Mechanical Properties Of Nomex Material and Nomex Honeycomb Structure", Composite Structures 80, 2007, 588-594
- 5. L. Aktay, A. F. Johnson, B. H. Kroplin, "Numerical Modelling of Honeycomb Core Crush Behaviour", Engineering Fracture Mechanics 75, 2008, 2616-2630
- 6. F.C. Campbell , "Manufacturing Technology for Aerospace Structural Materials" , 2006, Butterworth-Heinemann
- 7. M. Meoa, R. Vignjevic, G. Marengo, "The Response of Honeycomb Sandwich Panels under Low-Velocity Impact Loading", International Journal of Mechanical Sciences 47, 2005, 1301-1325
- 8. H. Zarei, M. Kroger, "Optimum Honeycomb Filled Crash Absorber Design", Materials and Design 29, 2008, 193-204
- S. T. Hong, J. Pan, T. Tyan, P. Prasad, "Quasi-Static Crush Behavior of Aluminum Honeycomb Specimens under Non-Proportional Compression-Dominant Combined Loads", International Journal of Plasticity 22, 2006, 1062-1088
- 10. C. W. Briggs, "The metallurgy of steel castings", 1946, McGraw-Hill

11. R. W. Heine, C. R. Loper, P. C. Rosenthal, "Principles of metal casting", 1967, McGraw-Hill ۱۲. محمود فرزاپی، "فولاد سازی"، ۱۳۷۹، جهاد دانشگاهی واحد صنعتی اصفهان

۱۳. مجید عباسی فیروزجاه، " بررسی روش اکسیژنزدایی بر مشخصه های آخال و خواص مکانیکی فولاد AISI: 9335"، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشکده مهندسی مواد و متالورژی دانشگاه علم و صنعت ایران، ۱۳۷۸

14. M. F. Ashby, C. Ganhi, M. R. Taplin, "Fracture-Mechanism Maps and Their Construction for F.C.C. Metals and Alloys", Acta Metallurgica, Volume 27, 1979, 699-729